

[Bernhard Baunsgård]

væk fra deres eget land. Det koster penge, og det vil man ikke være med til. Det synes jeg er en rimelig betragning.

Den anden motivering anser jeg for meget mere nødvendig, meget mere acceptabel, og det er hensynet til asylansøgerne. Der skal, synes jeg, ikke overvældende megen fantasi til at forestille sig, hvilket nervepres en asylansøger, der har været forfulgt eller tortureret i sit eget land, og som har vanskeligt ved at forklare det, må udsættes for, når det trækker ud med den endelige behandling af hans sag i flygtningenævnet, fordi der er en pukkel. Jeg ville helst have haft, at vi havde indføjet i loven, at en sådan færdigbehandling skulle ske i løbet af 3 måneder. En sådan bestemmelse har man i Frankrig. Derfor går jeg helt ind for det forslag, der skal bevirke, at udlændingelovens bestemmelser bliver mere effektive med hensyn til afgørelse af sagerne, men, som det fremgår af den tidligere ordveksling, i den udformning, som flertallet i retsudvalget er nået frem til, nemlig at i særlige sager skal Dansk Flygtningehjælp i sådanne situationer have et helt afgørende ord at sige.

Endelig er der et tredje forhold, som jeg godt vil komme ind på. Det er spørgsmålet om at møde frem og forklare sin sag for den endelige instans, flygtningenævnet. Nu er vi jo i den situation, at der foreligger et forslag fra et flertal af partier, nemlig socialdemokratiet, SF, radikale og VS, men der foreligger intet regeringsforslag, der foreligger et privat forslag fremsat af hr. Hagen Hagensen, hr. Bjørn Elmquist, fru Birgith Mogensen og hr. Kofod-Svendsen.

Man kan godt undre sig over, at flere af disse mennesker vil lægge navn til dette, men jeg forstår simpelt hen ikke, at hr. Kofod-Svendsen går med til en regel, der siger – og det er bemærkningerne til lovforslaget – at den nye udformning af loven indebærer, at det ubetingede krav på mundtlig forelæggelse af sager i flygtningenævnet ophæves. »Mundtlig forelæggelse af sager i flygtningenævnet er meget tidkrævende og medfører, at der højst kan behandles nogle få sager i hvert nævnsmøde.« Der er intet heri om det menneske, det drejer sig om. Hvordan kan hr. Kofod-Svendsen stå bag et sådant privat lovforslag? Jeg kan meget vel forstå, at man som regeringsparti er nødt til at bøje sig, men at lægge navn til et privat forslag af

denne slags, det begriber jeg ikke. Det er efter min mening en klar krænkelse af menneskerettighederne. Jeg håber, at hr. Kofod-Svendsen kommer på bedre tanker.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.49

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Lenger (VS):

De to betænkninger, der foreligger, den ene fra socialdemokratiet, de radikale og SF og med tilslutning fra VS og den anden fra regeringspartierne, ligner på mange punkter hinanden. Dermed antyder de, at der har været en høj grad af enighed mellem alle folketingets partier med undtagelse af fremskridtspartiet.

Vi havde gerne set, at denne enighed også havde vist sig i det endelige resultat; det er vigtigt, at fremskridtspartiet fortsat står helt isoleret i flygtningepolitikken, og det er vigtigt, at et så stort flertal som muligt står bag flygtningepolitikken. Det er vigtigt, fordi vi gerne skulle modvirke tendenserne til racisme og åndelig armod, og det er ikke mindst vigtigt, at der er så stor klarhed over dansk flygtningepolitik, at flygtningene ikke behøver at frygte for deres videre skæbne, hver gang der bliver udskrevet et folketingsvalg.

Men vores holdning til flygtningepolitikken vedrører andet og mere end blot og bare flygtningepolitikken i sig selv. Hvis der sker et skred på det område, vil der også slå et skred igennem på andre områder. Det kan ikke undgå at påvirke samfundets holdning til minoritetsgrupper i al almindelighed, og det er derfor uhyre vigtigt for hele vores kulturgrundlag, at vi fastholder den humane flygtningepolitik, som vi har haft indtil nu, og også den retssikkerhed, der ligger i flygtningepolitikken, ja, endog meget gerne forbedrer retssikkerheden. Ikke mindst fordi der er en uundgåelig afsmitningseffekt, er det vigtigt, at vi bevarer principperne i flygtningelovgivningen.